

[POCIĄGLY *part praes act*

pociągły, pocięły.

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

sg m N pocięły. ◇ n G pocięgl(e)go. ◇ pl N m pers pocięgli. subst pociągł(e). ◇ G pocięgłych.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

W funkcji przymiotnika:

1. O kmieciu zobowiązanym do świadczenia na rzecz dworu tzw. pańszczyzny ciągłej, zwanej też sprzężajną, w postaci własnego zaprzęgu z narzędziami: Tamże druga karczma, ku której też jest rola, jako i do którego dworzyszczka [zamieszkałego przez kmieci] pocięgłego. *LustrRus I 123.*

Wyrażenia: »dannik pocięły«: Każdy dannik pocięły, których jest 30, dawa chmielu po lipiecznej 1, których będzie 30. *LustrRus I 72.*

»kmieć pocięły«: W tej wsi jest kmieci pocięgłych 5. *LustrRus I 122, 91.*

»ludzie pocięgli«: Tamże ludzie pocięgli dawają pokłonu alias poludzia, na które się wszytscy składają *LustrRus I 13, 70 [2 r.]. Cf Szeregi.*

Szeregi: »ludzie pocięgli alias kmiecie«: W tej wsi niemasz ludzi pocięgłych alias kmieci, tylko zagrodników kilka *LustrRus I 121.*

»ludzie pocięgli alias robotni«: W tej wsi ludzi pocięgłych alias robotnych in summu jest 33. *LustrRus I 126, 126, 129.*

2. *Gładki, równy*: Goleni [u konia] [...] od kolan aż do łopy bez wżelkich guzow iednąko pociągłe *Cresc 1571 525.*

Synonimy: 2. *gładki, rowny.*

Cf [NIEPOCIĄGLY], **POCIĄGNAĆ**